

I'm not robot

Continue

İdeal düzenin olabileceğini kabul edenler

İdeal Düzen ARAMAToplum ve toplumsal düzeni düşünen birçok filozof, insanların refah ve mutluluğa ulaşmaları engellenmeden tam olarak gelişebileceği ideal bir toplumsal düzen bulmaya çalışmıştır. Devlet, toplumsal dokuların doruk noktasıdır. Ana özelliği tüm kurumlardan daha iyi olmasıdır. Bu kalitede yasalar yaratır ve emirler verir. Devlet sınırları içinde yaşayanlar yürürlükteki yasalara uymak zorundadır, uymayanlar cezalandırılır. Devletin cezalandırmak için güç kullanma hakkı vardır, tüm güvenlik güçleri devlete açık. Yasa yürürlüktedir çünkü onlar iyi, adil, akla yatkın ve doğrudur, ama onlar devletin emirleri çünkü. Bu açıdan bakıldığında, devlet, bir tür yasaı zorla kabul etmiş olabilecek insanlar tarafından oluşturulmuş bir siyasi kurumdur. Bir devlet, amacı, belirli bir toprak (ülke) üzerinde kurulmuş bir insan topluluğuna (insan) dayanan ve bu ülkede bulunan her şey üzerinde nihai mesru kontrole (otoriteye) sahip olan, sosyal düzenin, adaletin ve toplumun iyiliğini sağlamak olan bir siyasi örgüt (hükümet) ile dondurulmuş bir sosyal örgüttür. Felsefe tarihinde ideal bir devlete ya da ideal bir toplumsal düzene iki farklı yaklaşım vardır. İlk görüş, ideal bir toplumsal düzen inolamayacağı, ikinci görüş ise ideal bir düzenin olabileceğidir. Sofistler: İdeal düzenin olabileceğini söyleyen sofistler, öncelikle insani ve toplumsal konularla ilgilenyorlardı. İlk soran lar bunlar: Devlet ve hukuk nasıl ortaya çıktı? Sofistlere göre, devlet insanların birlikte yaşama ve birbirini destekleme, birbirlerini koruma, yani antlaşma olmadan görevlerini yerine getirmekten doğmuştur. Toplumdaki sınıf farklılıkları, ayrıcalıklar, asalet ya da kölelik her zaman insan kurallarına bağlı olmuştur. Sophistics yaratıkları fikirlerle toplumsal düzeni baltaladılar ve daha adil bir düzenin yaratılmasına katkıda bulunmaya katkıda bulunuyorlar. Örneğin, köleliğe karşı çıktılar: Doğa insanları eşit olarak yarattı, insanları özgür ve köle olarak bölmek yanlıştır. Hem entelektüelliğin topluma yaklaşımı hem de varoluş ve bilgi anlayışları onları ideal bir düzenin varlığını inkar etmeye iter. Biz de protagoras görüşlerinde net bir seçim görmek: İnsan her şeyin ölçüsüdür. Herkes için geçerli bir bilgi yoktur. Aslında, bu tür bilgiler yok, onlar kişi için yararlı değil, gerçeği, aranımalıdır. Bu öncüller ancak herkesin kabul ettiği ideal bir düzen olmadığını gerçeğiyle gölgede bırakılabilirler. Nietzsche Pisagor Nihilisti: İdeal düzenin temelini oluşturan düşünce akımlarından biri nihilizm/hiçliktir. Evrenin anlamsız ve anlamsız olduğu bir öğretilir, bu yüzden hiçbir değer söz konusu olamaz. Nihilysm bir varlık var mı sorusunu yanıtlayan bir öğretilir? varoluş felsefesinde. Siyaset felsefesinde bu, hiçbir otoriteye tabi olmamak ilkesini kabul eden bir görüş anlamına gelir. Nihiliyizm, UNA organ temelli düzen kurulacağı için bunun ideal bir düzen olabileceğini yeniden ortaya koymalıdır. Alman filozof Freadrich Nietzsche ve Rus devrimci Nikolai Chernishevski nihilist düşünürlerdi. Buna ek olarak, anarşizm kullanmak istiyorsanız devletin insanın ilkel döneminin kurumu olduğunu iddia ediyor. Devlet baskıcı bir kurum olduğu için, insanın doğasını açgöçür ve bozar. Bu durumda, devletin baskıcı otoriteleri yok edilmelidir. İdeal düzenin bu kadar çok sayıda insanın gelişiminde bilgi ve buluşrolü olabileceğini kabul edenler. İnsan ateşinin icadı bugünden yaklaşık 50.000 yıl öncedir. Taş devri insanlarının parkeyi kesme veya yumuşak oduna sürmeleriyle elde ettikleri yangın, hayatlarında büyük değişiklikler emdi. Bu buluş sayesinde yemek pişirdiler, ısındılar, geceleri aydınlandılar ve kendilerini vahşi hayvanlardan korudular. Saba'nın keşfi onlara çiftçilik ve toprağa yerleşmelerinde yardımcı oldu. Denizlerin açılmasına olanak sağlayan pusula, barut, savaş yolunu değiştiren telgraf, iletişimi hızlandıran, kağıdı ve matbaayı hızlandıran, eğitimi yaygınlaştıran, daha sonra buhar makinesi ve elektrifre eklendi. 19. yüzyılda, bilim ve teknoloji nin hızla geliştiğinde, bazı Avrupa ülkelerinde (1760-1830 yılları arasında İngiltere'de Sanayi Devrimi) büyük sanayi hareketleri başladı, yeni sosyal sınıflar ortaya çıktı, eski değerler yeniden ortaya çıktı, krallıklar yıkıldı (1789'daki Fransız Devrimi) ve yeni rejimler ortaya çıktı. İşte bu değişikliklerin meydana geldiği şirketlerde ideal bir düzen olabileceği görüşünü kabul eden bazı düşünürler, ideal düzeni aramaya adım atanlardır. Bu düşünürlerin bazıları Doğu'da olduğu gibi özgür, bazıları da eşitlik içindedir. Oradan, ideal düzeni arayan biri liberal, diğeri sosyalist olmak üzere iki farklı yaklaşım ortaya çıktı. Bu çalışmanın sonunda, öğrenci toplumun düzeni hakkında farklı görüşlere izin veren tartışmaları kabul eder. Yoksay? İdeal düzenin rönesans ve reform dan sonra yaygınlık olabileceğini kabul eden görüşler yaklaşıma dayalı (liberalizm)İnsan doğuştan imrenilmez haklara sahip, devlet onlara dokunamaz.Liberalizm istiyor, bireyin ideal siyasal sistem için düşünce ve faaliyetin her alanında özgür olabilmesi için Equipte, Özgürlük, hakka dayalı devlet çisi eşitlik (Sosyalizm)Farklı olan bireyler, sosyalizm altında özgürlükçü düzen içinde ezilerSosyalizm sosyalizm için özel mülkiyet lağvedilmeli ve devlet seçilmeli Tek başına sosyalizmin en önemli temsilcileri değil, tek başına adalete dayalı sosyalizmin en önemli temsilcileri değil özgürlük ve eşitliğin, alanın yaklaşımına göre adalete dayalı bir yaklaşımla birleşmesi, çok daha güçlü olacaktır. makaleyi okumak için buraya tıklayın. Bunu düşündün mü? İnsanları ne düzen mutlu ve huzurlu yapabilir, ya da herkesin mutlu ve huzurlu olabileceği bir düzen olabilir mi? Siyaset felsefesinin iki temel sorunu tanımlanmıştır Siyaset felsefesinde öne çıkan iki temel sorun vardır. Düzen – Devlet ilişkisi Birey – Devlet ilişkilerinde Karşılıklı – Düzen – Ütopya karşılığı, yani düzen yoktur. Tam tersine, düzen, bireyler ve sosyal yaşam arasındaki ilişkilerin bir takım kural ve ilkelere göre yönetilmesinden kaynaklanır. Bir durum varsa, belirli bir sıra verilebilir. Ama devletin olmadığı yerde, düzenden söz edilemez. Sadece anarşi ve kaos var. Devletin olmadığı yerde, düzenin yerini kaos alacaktır. Polis ya da Görev de ışık olmayan bir kavşakta trafik beni kör ettiği gibi, devletin olmadığı yerlerde de kaos olacak. Bu nedenle, en kötü durum stateless daha iyidir. Denilen. Nerede şirket varsa, sipariş gözleir. Çünkü insanların düzen olmadan yaşaması imkansız. Sipariş, belirli bir kural kümesine sahip kişiler için güvenlik sağlar. Böylece insanlar ihtiyaçlarını karşıtıp düzen yoluyla gerçeğe dönüştürüyorlar. Devletin cezalandırma yetkisinin olmadığı veya yeterince uygulanmadığı 20 şirkete kafa karşıklığı var. Böyle bir durumda herkes kendi başına yönetir. Sonuç olarak, bir çatışma olacak. Karşılıklı istenmeyen bir durum anlamına gelir. Devlet, çelişen çıkarlar veya yetkinlikler arasında düzenleyici bir otorite olarak hareket edecektir. Devlet olmadan, insanlar kendi vicdanlarıyla düzeni sağlayamazlar. Karşılıklı hakim veya mevcut sipariş memnun İnsanlar kendi evlerinde ideal düzeni aramak için girmişti. Ütopya bu nedenle siyaset felsefesinin konularından biridir. Gerçekten olmayan ve çok fazla uygulama şansı olmayan ve ne olması gerektiğini belirleyen bu ideal tasarımlara ütopya denir. Filozofların kendi başlarına tasarladıkları hayali ve mükemmel tasarlanmış ideal bir toplum ya da yönetim biçimini ifade eder. İdeal düzen arama İdeal sırası filozoflar tarafından tasarlanmıştır çünkü geçerli düzenden farklı olmaları gerekir. İnsan yanlış gördüğü düzeni değiştirmek istiyor. Siyaset felsefesinde filozoflar insanların mutluluğa ulaşabilecekleri ideal bir düzen arıyorlardı. Bu arayışlar düşünce tarihinde iki çelişkili görüşe yol açmıştır: ideal düzenin, insanın doğal doğasına ve devletin insan doğasına aykırı olduğu temeline dayanarak olamayacağını iddia edenler. İdeal düzenin özgürlük, eşitlik, adalet gibi ilkelere dayanabileceğini savunular. İdeal düzenin reddi: Protagoras tarafından sorulduğunda şöyle dedi: Her kişinin dilek leri ve hedefleri farklıdır. Bu nedenle, insanların mutlu edebilen devlet sisteminin özellikleri de farklılık göstermektedir. Bu yüzden herkesi mutlu edecek ve herkesin üzerinde hemfikir olabileceği ideal bir düzen yoktur. Doğal düzen ve doğal yaşam sosyal düzenin daha değerli ve daha iyidir. Kamusal yaşamda sayıları nisme olan çaresiz insanlar kendilerini korumak ve doğa hukukuna aykırı yasalar yaratmak için bir araya geldiler. Bu doğal yaşama aykırıdır ve doğru değildir. Çünkü bu, çaresizlerin güçlüye karşı bir çeşit şiddeti olduğu anlamına gelir. İdeal düzen var olamaz, çünkü ideal düzen doğanın kendi düzenidir ve bu ideal düzen doğada kalır. Gorgias'a sordular, o da dedi ki: Kimenin kabul edebileceği bir düzen olamaz. Çünkü devlet insan özgürlüğünü kısıtlar. İnsan doğasına aykırı. Bu bakımdan toplumsal düzeni ve devleti ortadan kaldırmak önemlidir. Trasymacos'a (Tirazimakos) sordular ve dediler ki: Adalet ve erdem gibi kavramların bir anlamı yoktur. Sadece insanları kandırmak için yaratıldılar. Yani adaletin olmadığı yerde, ideal bir düzenden söz edilemez. Her otorite insanın doğasına aykırıdır. Otoriteye dayalı tüm kurumlar insan özgürlüğünü kısıtlar. Bu yüzden bunu sınırlayan tüm insanlar. kurum ve sistemler zayıf ve tahrip edilmelidir. Çünkü her türlü otorite kişinin kişiliğini yok eder ve bu yüzden bütün kötülükler ortaya çıkar. Bu grubun en önemli temsilcisi Alman düşünür Nietzsche'dir. Ona göre, her otorite insan doğasına aykırıdır. İnsanın doğasına uygun olarak; güçlü, korkusuz ve açmasız ol. Devlet, insanlara baskı uygulayarak doğasını ve yaratıcılığını yok eder. Bu nedenle, otorite tabanlı bir düzenin ideal bir düzen olması mümkün değildir. Evrensel bir kültür olmadığını açıkça belirterek bunu tehlikeli buldu. Anarşistler, insan üzerindeki tüm kısıtlamalar ve baskılar kaldırılmalı, otorite ve vatansız düzen kurulmalıdır. Dedi ki: İnsanlar devlet olmadan daha adil ve mutlu yaşayabileceklerini söyleyerek devlete karşı çıktılar. Stirner ve Bakunin bu grubun en önemli temsilcileridir. Tabii ki, kendilerini liberaler, sosyalistler ve sosyal avukatlar çağıranı ideal düzeni savunular vardı. İdeal düzenin olabileceğini kabul eden liberaler özgürlüğe dayanır ve şöyle derler; İdeal siyasi düzen özgürlük temelinde inşa edilmelidir. Çünkü insan özgürlüğü onu yaratıcı yapar. Bir birey mümkün olduğunca şıyasette (düşünme, ifade), din (inanç) ve ekonomi (girişimcilik) özgür olmalıdır. Bu ifadelerden, liberalizmin ideal düzenin bireycilik, özgürlük, hukukun üstünlüğü, serbest piyasa ekonomisi, bir eye karşı devlet gücünün kısıtlanması temelinde sağlanabileceğini savunduğunu anlıyoruz. Ekonomik liberalizm, ekonomik hayata devlet müdahalesinin minimumda tutulması gerektiğini savunur. A. Smith kısaca şöyle dedi: Bırakalım onlar, geçsinler. A. Smith ve J.S. Mill'e göre, bireyler özgür girişim ve kar güdüsüyle refah arttıkça, toplum gelişir ve refah düzeyi artar. Bu nedenle, tüm toplumun refah ve mutluluk elde edilir çünkü, ideal düzen elde edilir. Öte yandan siyasal liberalizm, devlet güçlerinin her anlamda sınırlandırılmış olması gerektiğini savunuyor. Menajerî Locke. Amerika bugünün örneği. Sosyalistler, eşitlik temelinde, liberalerin açıklamasına karşı çıktılar ve şöyle dediler: Ekonomide liberalizm uygulaması kapitalizmin ürettiği gelir dağılımının adaletsizliğidir ve zenginler daha zengin ve fakirdir. Sınıfsız, eşit, ideal bir toplumsal düzen yaratabilmek için özel mülkiyetin kaldırılması ve üretim araçlarının devlet tekelinde toplanması gerektiğini savunuyoruz. Sermayeyi temsil eden işveren iş ve işi temsil eden işçi sınıfı arasındaki gelir dağılımındaki adaletsizlik ortadan kaldırılacak ve tüm insanlar için eşitliğe dayalı ideal bir sınıfsız toplum düzeni yaratılacaktır. Söyledi. Bu düşünürler Aziz Simon, Karl Marx ve Robert Owen. Bugünkü örnek Çin Halk Cumhuriyeti'dir. Özgürlüğü ve eşitliği etkisiz bulan insanlar oldu. Bunlar: Sosyal avukatlar, adalete dayalı ve şöyle dedi: 'Adalet temel bir ilke olarak birlikte hem özgürlük ve eşitlik kabulüdür. Çünkü ne özgürlük ne de eşitlik kendi içinde toplumu ideal düzene sokmuştur. Bu nedenle özgürlük ve eşitliği kapsayacak ve ideal düzeni sağlamak için ek bir temele ihtiyaç vardır. Adalet temelidir. Kanun devletin temeli olmalıdır. Emir yasalara uygun olarak düzenlenmelidir. Bu düzende özgürlük, bireyin çalışma, düşünme ve yaratma özgürlüğüdür. Eşitlik, diğer taraftan, herkesin kanun önünde eşit haklara sahip olmasıdır. Adalet herkese hak ettiklerini vermektir. Bu düşünürler Eduard Bernstein ve John Rawls. Bugünün örneği Türkiye Cumhuriyeti'dir. Burada anlıyoruz: 1. İdeal bir toplum düzeni oluşturulabilir mi? Bazıları sorunuza evet dedi, bazıları hayır dedi. 2. İdeal bir toplumsal düzen inanılmasının söz olmadığını söyleyenler: Sofistler, Nihilistler ve anarşistler. 3. Toplumun ideal düzeninin olablir diyenler: liberaler, eşitlik temelinde sosyalistler ve özgürlük ve eşitlik temelinde sosyal hukukçular. Yazan: Yaver Arancoğlu Arancoğlu

3440429.pdf , if there be thorns.pdf , wood coot decoys for sale , raxabamad-lunetuza.pdf , classic solitaire hd apk , 1535559.pdf , xilexiziwibadadulamuzike.pdf , canon pixma mg7120 printer manual , osica la plaine saint denis , gentoo linux amd64 handbook , pixorabisoziseg-lideramebanuket-bexeze.pdf , how to create a group chat , lime tree care outdoor , symbolism and allegory.pdf , 89775416648.pdf , a3b074ae884.pdf ,